

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-10/2026-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Dragi Parag kao sucu pojedincu u parničnoj stvari tužiteljice Maje Stipović, iz Koprivnice, Ulica hrvatske državnosti 11F, zastupana po punomoćnici Sonji Dušić-Poljak, odvjetniku iz Koprivnice, protiv tuženika Marijana Anđića, iz Koprivnice, Domžalska ulica 12, zastupana po punomoćniku Branku Seweru, odvjetniku iz Ludbrega, radi bračne stečevine, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 24. travnja 2026. u prisutnosti stranaka, na ročištu radi objave i uručenja odluke dana 27. svibnja 2026., prisutnosti tuženika osobno, temeljem Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP)

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Maje Stipović koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Marijanu Anđiću iz Koprivnice, Domžalska ulica 12, OIB: 00994177380, da tužiteljici Maji Stipović iz Koprivnice, Ulica hrvatske državnosti 11F, OIB: 31053602495, na ime naknade štete zbog nekorištenja osobnog vozila, marke i tip: Mazda 3, 1.6I/CE, broj šasije: JMZBL12Z201202677, god. proizvodnje 2010.g., reg. oznake KC-893-EI, isplati novčani iznos od 9.556,04 € sa zakonskim zateznim kamatama koje se za razdoblje od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do 31. prosinca 2022. g. obračunavaju po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. g. pa do konačnog plateža, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za 3%-tna poena, i to:

na iznos od 265,45 €, od 01. veljače 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. ožujka 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. travnja 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. svibnja 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. lipnja 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. srpnja 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. kolovoza 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. rujna 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. listopada 2019. godine pa do konačnog plateža

na iznos od 265,45 €, od 01. studenog 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. prosinca 2019. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. siječnja 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. veljače 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. ožujka 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. travnja 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. svibnja 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. lipnja 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. srpnja 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. kolovoza 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. rujna 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. listopada 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. studenog 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. prosinca 2020. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. siječnja 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. veljače 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. ožujka 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. travnja 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. svibnja 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. lipnja 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. srpnja 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. kolovoza 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. rujna 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. listopada 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. studenog 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. prosinca 2021. godine pa do konačnog plateža
na iznos od 265,45 €, od 01. siječnja 2022. godine pa do konačnog plateža.

2. Nalaže se tuženiku Marijanu Anđiću iz Koprivnice, Domžalska ulica 12, OIB: 00994177380, da tužiteljici Maji Stipović iz Koprivnice, Ulica hrvatske državnosti 11F, OIB: 31053602495 naknadi trošak ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja se obračunava od dana donošenja presude pa do konačnog plateža po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za 3%-tna poena, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužiteljici Maji Stipović, da tuženiku Marijanu Anđiću naknadi troškove postupka u iznosu od 1.271,01 EUR, sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Maja Stipović, (dalje: tužiteljica), u tužbi navodi da Presudom Općinskog suda u Koprivnici broj: P Ob-64/2021-6, od 22. listopada 2021. g., utvrđeno je da je osobno vozilo marke i tip: Mazda 3, 1.6l/CE, broj šasije: JMZBL12Z201202677, god.

proizvodnje 2010.g., reg. oznake KC-893-EI, bračna imovina tužiteljice Maje Stipović iz Koprivnice, Hrvatske državnosti 11f, OIB: 31053602495 i tuženika Marijana Anđića iz Koprivnice, Domžalska ulica 12, OIB: 00994177380, svakog u ½ dijela, što je tuženik Marijan Anđić dužan priznati i na njemu dopustiti razvrgnuće suvlasničke zajednice, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

1.1. Nakon donošenja ovosudne presude broj: P Ob-64/2021, stranke su izvansudskim putem dogovorile način razvrgnuća suvlasničke zajednice na predmetnom automobilu na način da su postigle dogovor o visini isplate tužiteljice iz njezinog suvlasničkog dijela.

1.2. Do dana podnošenja ove tužbe, parnične strane nisu postigle sporazum oko prava tužiteljice na isplatu s osnova naknade za nekorištenje automobila koji predstavlja bračnu stečevinu, a nalazi se u isključivom posjedu tuženika od 01. siječnja 2019. g. Točnije, nakon prestanka faktične bračne zajednice između stranaka, iako se predmetni automobil nalazio u posjedu tužiteljice, tuženik joj ga je bez njezinog odobrenja odvezao s parkirališta ispred njezinog tadašnjeg privremenog mjesta stanovanja, u Ulici Stjepana Miklaužića br.18.

1.3. Tužiteljica je držala u posjedu oba ključa od automobila, međutim, tuženik je od AC „Bedečević“ d.o.o., kao ovlaštenog distributera za „Mazdu“, dao izraditi rezervni ključ kojim je, bez obavijesti i odobrenja tužiteljice, otuđio predmetni automobil i preuzeo ga u svoj posjed. U tome mu je pomogao Mirko Odžić iz Koprivnice, Varaždinska cesta 62.

1.4. Od tada, tuženik je tužiteljicu potpuno onemogućavao u korištenju navedenog automobila, i to na način da joj nije dopuštao da ga uzme u suposjed, odnosno da ga vozi ili povremeno koristi.

Odmah po prestanku faktične bračne zajednice, tužiteljica je pokušala spor oko zajedničke imovine riješiti mirnim putem, međutim odnosi između stranaka toliko su bili narušeni da je tuženik tužiteljici sve osporavao te do dogovora nikad nije došlo.

1.5. Budući da tužiteljica nije imala dostatna novčana sredstva za kupnju drugog automobila koji joj je bio neophodno potreban za korištenje, kum stranaka, Stjepan Prašnički, pristao je pomoći tužiteljici na način da je osobno, od svojih novčanih sredstava, kupio automobil marke Suzuki i tužiteljici dao punomoć za korištenje istog, a prema njihovom zajedničkom dogovoru, tužiteljica mu za to plaća mjesečno iznos od 2.000,00 kn.

1.6. Slijedom svega prethodno navedenog, tužiteljica zbog nemogućnosti korištenja zajedničkog automobila, trpi štetu u vidu plaćanja naknade za drugi automobil i to od siječnja 2019. godine do danas, jer ga tuženik i nadalje u cijelosti sam koristi. Od vremena preuzimanja automobila u vlastiti posjed od strane tuženika, proteklo je 36 mjeseci pa tužbeni zahtjev tužiteljice iznosi ukupno 72.000,00 kn.

1.7. Podnoseći ovu tužbu, tužiteljica predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da Presudom na temelju priznanja Općinskog suda u Koprivnici , koja je i pravomoćna i provedeno je razvrgnuće suvlasništva isplatom , je utvrđeno suvlasništvo tužiteljice i tuženika u 1/2 dijela , a koja činjenica nije bila niti u jednom trenutku sporna

2.1. Tuženik smatra da tužiteljica sasvim neosnovano potražuje isplatu s osnove za nekorištenje automobila. Tužiteljica je mogla , da je htjela , jer je u tome nitko nije sprečavao koristiti automobil. Osobni automobil su stranke zajedno koristile i bile u suposjedu i tvrdnja da je tuženik bez odobrenja tužiteljice odvezao automobil je deplasirana. Tuženik kao suvlasnik i suposjednik je imao ista prava koristiti automobil kao i tužiteljica i nije mu bilo potrebno nikakvo dopuštenja tužiteljice.

2.2. Tvrdnja tužiteljice da je tuženik otuđio predmetni automobil je neosnovana jer se radilo o njegovom automobilu (u suvlasništvu) koji je posjedovao , pa nije jasno kako bi mogao svoju stvar otuđiti.

Tvrdnja tužiteljice da mu je Mirko Odžić pomogao da otuđi svoj automobil nije potrebno komentirati , a u suštini je tvrdnja neistinita i netočna.

2.3. Neistinita je tvrdnja tužiteljice da bi je tuženik potpuno onemogućavao u korištenju automobila i da joj nije dopuštao da ga uzme u suposjed, odnosno da ga vozi ili povremeno koristi. Automobil je bio na raspolaganju tužiteljici koliko i tuženiku i tužiteljica ga je mogla koristiti kada je htjela.

2.4. Tužiteljica sama tvrdi da je imala dva ključa od automobila , a to iz razloga jer je ključ tuženika uzela iz kuće , kako bi ga onemogućila u sukorištenju , tako da je tuženik morao dati izradi se bi novi ključ. Tužiteljica je prilikom pokušaja dogovora o diobi bračne stečevine bacila ključeve vozila i kuće u Domžalskoj 12 .

2.5. Kako je tužiteljica pokupila sva znana i neznana novčana sredstva ušteđena za vrijeme trajanja braka , odmah si je od tih sredstava kupila osobni automobil . Nije istina da tužiteljica nije imala novčana sredstva jer je od novca koje je otuđila iz kuće a radilo se o zajedničkim novcima , kupila stan (koje je dala uknjižiti na svoju majku) i predmetni automobil, te u potpunosti namjestila kupljeni stan.

2.6. Nije istina da bi kum dao tužiteljici bilo kakav novac jer je ona imala dovoljno novaca da kupi automobil. Radi se o konstrukciji i laži kojom se želi prikriti zajednička imovina koja je u polovici imovina tuženika . Tvrdnja da bi tužiteljica kumu plaćala mjesečno 2.000,00 kn za korištenje automobila je neistinita i radi se o naivno iskonstruiranoj priči. Namjera ovakve konstrukcije je da bi se od tuženika naplatilo 72.000,00 kn.

2.7. Tužiteljica nije trpjela nikakvu štetu i time je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan, radi čega se predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i obveže tužiteljicu na plaćanje troškova parnice tuženiku.

3. Nakon provedenog postupka su je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice te je donio presudu posl. br. Pn-87/2021-25 od 11. srpnja 2024. godine koja je ispravljena rješenjem istog suda posl. br. Pn-87/2021-27 od 15. srpnja 2024. godine.

4. Protiv navedene odluke tužiteljica je podnijela žalbu koja je rješenje Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-421/2024-4 od 10. veljače 2026. uvažena kao osnovana te je ukinuto rješenje Općinskog suda u Koprivnici posl. br. Pn-87/2021-27 od 15. srpnja 2024., te je ukinuta presuda Općinskog suda u Koprivnici Pn-87/2021-25 od 11. srpnja 2024. godine, te je predmet vraćen na ponovno suđenje.

5. U svrhu dokaza pročitana je tužba, izvršen je uvid u predmet ovog suda P Ob-64/21, procjena vrijednosti automobila izvršena od strane AC Beković d.o.o. od 22. listopada 2021., prijedlog razvrgnuća od strane tužiteljice od 22. studenog 2021., odgovor na dopis od strane tuženika od 30.1.2021., e-mail prepiska između punom. tužiteljice i tuženika, pribava zahtjeva i očitovanja o izradi rezervnog ključa od AC Bedeković d.o.o., saslušana je tužiteljica kao stranka u svrhu dokazivanja, svjedok Mirko Odžić iz Koprivnice, Varaždinka cesta 62, na okolnost oduzimanja vozila od strane tuženika tužiteljici, te izrade rezervnog ključa, prometnu dozvolu za Suzuki, policu osiguranja, saslušanje svjedoka Stjepan Prašničkog, iz Koprivnice, Ul. dr. Nikole Sertića 155, na okolnost kupnje motornog vozila Suzuki razloga i okolnosti kupnje, gospodarsko vještačenje naknade za korištenje automobila marke Mazda 3, 1.6.I/CE, odgovor na tužbu, saslušat će se tuženik kao stranka u svrhu dokazivanja, svj. Renata Anđić, Julije Klifera 4, Zagreb, Nino Treščec, Koprivnica, A. Mihanovića 58A, Mirko Odžić, Koprivnica, Varaždinska c. 62, svi svjedoci na okolnost iz odgovora na tužbu, dopunski nalaz i mišljenje, rješenje Općinskog suda u Koprivnici posl. br. Pn-87/2021-27 od 15. srpnja 2024., presuda Općinskog suda u Koprivnici Pn-87/2021-25 od 11. srpnja 2024. godine, nastavno su saslušane stranke.

6. Analizom provedenih dokaza utvrđeno je da je tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

7. Tužiteljica od tuženika potražuje za nekorištenje osobnog vozila tip: Mazda 3, 1.6I/CE, broj šasije: JMZBL12Z201202677, god. proizvodnje 2010.g., reg. oznake KC-893-El, kojeg je suvlasnica u ½ dijela u iznosu od 9.556,04 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedinačni novčani iznos.

8. Između stranaka je nesporno da pravomoćnom presudom na temelju priznanja Općinskog suda u Koprivnici, poslovni broj P Ob-64/2021-6 od 22.10.2021. godine utvrđeno da je predmetno vozilo bračna imovina stranaka i to svakog u ½ dijela (list 7).

9. Nesporno je između stranaka da je brak stranaka razveden sporazumno dana 28.01.2019. godine

10. Prema odredbi čl. 1046. Zakona o obveznim donosima, dalje ZOO, Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22-dalje ZOO), šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta, sprječavanje njezina povećanja, izmakla korist) povrede prava osobnosti (imovinska šteta).

11. Prema odredbi čl. 1085. st. 1. odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

12. Prema odredbi čl. 164. st. 1. Zakon o vlasništvu, (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17. - dalje u tekstu ZOV), poštenu posjednik tuđe stvari koji nema pravo posjedovati moraju predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije joj dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravu za posjed za koje je vjerovao da mu pripada a ne treba mu naknaditi ono što je pri tome oštećeno ili uništeno.

13. Odredbom čl. 165. st. 1. ZOV poštenu posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario.

14. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da prije razvoda braka predmetno vozilo bilo je u njezinom posjedu i parkiran ispred kuće njezine majke u Koprivnici. Da inače svoj posao obavlja na dva radna mjesta, i to u jutarnjim satima radi u poliklinici Croatia, a nakon toga radi u ambulanti. Da tuženik je imao mogućnost odlaska na svoje radno mjesto, i to autobusom jer mu je osiguran prijevoz. Priznaje da je uzela obadva ključa, iz razloga da joj tuženik ne bi omogućio korištenje vozila jer se nisu mogli dogovoriti oko njegovog korištenja. U svome iskazu navodi da priznaje činjenicu da nakon radnog vremena osobno vozilo bilo je potrebno kako njoj tako i tuženiku. U 11. mjesecu 2018. godine, kada je napustila zajedničko domaćinstvo (stan), da oko mjesec dana kada je vozilo bilo kod nje, da joj se tuženik nije obraćao da je njemu potrebno vozilo, da je dao izraditi treći ključ, vjv. u servisu Mazda, time da vozila više nije bilo niti pred kućom njezine majke, vjerojatno, pretpostavlja da je bio sakriven. Da prije službenog razvoda braka koji je razveden u siječnju 2019. godine, vozilo nije bilo u njezinom posjedu. Da je sa obitelji Prašnjički dogovorila se da si on kupi auto, a da bi mu ona mjesečno vraćala 2.000,00 – 3.000,00 kn, i da bi kasnije to vozilo prenijela na svoje ime. Tako je kupljeno vozilo Suzuki Ignis, za 83.000,00 kn. Krajem 2018. godine, i sada to vozilo glasi na njezino ime, dok je tuženik i na dalje se koristio zajedničkim vozilom Mazda.

14.1. Tužiteljica na zapisniku od 24. travnja 2026. između ostalog je navela da je mjesto stanovanja tuženika (Domžalska Koprivnica) do Croatie 4-5 km, u jednom

sjeru, a od Croatie do Bana Jelačića gdje je ordinacija oko 2km. Iz njezina iskaza proizlazi da je pokušala posredovati za predaju vozila preko svoje odvjetnice i preko kćeri, ali da je predaja izostala.

15. U svome iskazu 20. rujna 2022. godine, navela je da je pokrenut postupak razvrgnuća, i da ju je tuženik isplatio iz pola dijela vozila 2022. godine.

16. Tuženik ne osporava da se vozilo nalazi u njegovom posjedu i da je dao izraditi treći ključ, navodi da je tužiteljica kada je odlazila iz domaćinstva uzela kovertu u kojoj je bilo 50.000,00 – 69.000,00 EUR, navodi da se ne bi protivio da tužiteljica koristi vozilo da je došla po njega dok je bio parkiran ispred njihove kuće. Da do izrade ključa je došlo iz razloga što je cijelo vrijeme očekivao da će dobiti auto na korištenje od tužiteljice, a kako je ona rekla da mu ne da vozilo, onda je dao izraditi ključ.

16.1. Dana 24.12.2018. godine, da ga je obavijestio Stjepan Paršnjički, da on kupuje vozilo, da bi njemu isto kupovao, a da on njoj čini uslugu. Iz njegova iskaza proizlazi da je vozilo koristio isključivo za potrebe svoje obitelji i sebe. Vozilo da mu je trebalo za izgradnju kuće i za sanaciju krovišta i očekivao je da će mu tužiteljica dozvoliti korištenje vozila no do toga nije došlo. U svome iskazu navodi da tužiteljici nije bilo ništa zabranjeno vezano za korištenje Mazde, niti bilo što. A na pitanje pun. da li je bilo moguće da ona uzme predmetni automobil i koristi s obzirom na njihove međusobne odnose kao i na činjenicu da je dobio zabranu prilaženja tužiteljici koja je bila do 2020. naveo je da je to pitanje deplasirano i promašeno.

16.2. Tuženik na ročištu dana 24. travnja 2026., potvrdio je navode tužiteljice da je kontaktiran od strane njihove kćerke, na pitanje gdje je predmetno vozilo, da joj je dao do znanja da je i on suvlasnik i zašto je vozilo tužiteljica otuđila i da tužiteljici nije zabranio korištenje vozila i da on ima potrebu vozilo koristiti.

17. Svjedok Nino Treščec nema osobnih saznanja za korištenje ili ne korištenje osobnog vozila.

18. Svjedok Mirko Odić potvrdio je navode tuženika da mu je osobno vozilo bilo potrebno za odlazak na gradilište. Ovaj svjedok nema saznanja da li tuženi ima organizirani prijevoz na posao već navodi da je tuženik volio ići biciklom ili pješke bez obzira na snijeg i kišu. Ovaj svjedok navodi da je tuženik dao izraditi ključ kod Bedekovića. Iz iskaza svjedoka proizlazi da su stranke koristile predmetno vozilo prema potrebi, te da mu je tuženik dao do znanja da se tužiteljica seli iz zajedničkog domaćinstva. Osobno je vidio da su u vozilu bile stvari. Svjedok je potvrdio navode tuženika da je Automobil Mazda bio parkiran ispred kuće majke tužiteljice.

19. Ovaj svjedok nema saznanja da bi tuženik dok su strane živjele zajedno, branio tužiteljici da se koristi vozilo. Svjedok ima saznanja da nakon izrade ključa od strane tuženika, tuženik je odvezao vozilo doma, a u međuvremenu da je dobio informaciju da je tužiteljica kupila automobil.

20. Svjedok Stjepan Prašnički u bitnome je potvrdio iskaz tužiteljice o postojanju dogovora da na svoje ime kupi vozilo marke Suzuki i da tužiteljica vrši otplatu kroz tri godine, i da se vozilo potom prenese na njezino ime. Ovaj svjedok dao je punomoć za korištenje vozila.

21. Svjedokinja Renata Anđić koja je kćerka stranaka nema osobnih saznanja vezano za korištenje – nekorištenje osobnog automobila Mazde 3.

22. Provedeno je gospodarsko vještačenje po vještaku dr. sc. Josipu Haramija, dipl. ing. agr. na okolnost visine štete za nekorištene osobnog automobila tip Mazda 3, 161C, broj šasijske: JMZBL12Z201202677, godina proizvodnje 2010., reg. oznake KC-893-EI, za vremensko razdoblje od siječnja 2019. do prosinca 2021. godine kako je postavljen tužbeni zahtjev.

23. U prvom nalazu i mišljenju od rujna 2023. (list 54), u zaključku vještak je naveo između ostalog da u spisu je vidljivo da tužiteljica nije plaćala najam automobila 2.000,00 kn mjesečno već da je prema dogovoru trebala vraćati g. Prašnjičkom 2.000,00 – 3.000,00 kn mjesečno prema mogućnostima za otplatu auta koji je otplatila za 3 godine. Da prema konkretnom slučaju korištenja novog kupljenog vozila Suzuki Ignis nema podataka u spisu koji su joj bili eventualno dodatni troškovi prema g. Prašnjičkom za kupovinu i korištenje vozila kojim bi bilo vidljivo da je tužiteljica trpjela štetu.

24. Tužiteljica je prigovorila nalazu i mišljenju sudskog vještaka navodeći da se vještak nije mogao upuštati u raspravljanje trpi li tužiteljica štetu zbog nekorištenja automobila u vrijeme kada istovremeno kupuje drugi automobil Suzuki Ignis, već da je zadatak vještaka bio kolika je mjesečna naknada za korištenje automobila, a koja visina predstavlja štetu čiju naknadu tužiteljica traži u ovome postupku.

25. Vještak dostavio je dopunu nalaza i mišljenja u prosincu 2023. godine te je naveo da uvidom u tržište najma vozila dnevni najam iznosi 13 EUR / danu, što bi mjesečno bilo 420,00 EUR, za dugoročni najam cijene su manje i mogli bi biti 2.000,00 kn mjesečno (265,45 EUR) (list 63).

25.1. Da mjesečni iznos najma iznosi prosječno 336,00 EUR plus PDV, sveukupno 420,00 EUR. Dok za dugoročni najam cijene su manje i prema dostupnim informacijama procjenjuje da iznose 265,45 EUR / mjesečno.

26. Ovaj sud prihvaća nalaz i mišljenje te dopunu nalaza.

27. Sud je u parničnom postupku primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 7. i čl. 219. st. 1. ZPP-a može utvrđivati samo one činjenice koje su stranke predložile tijekom postupka te izvoditi samo one dokaze koje su stranke predložile tijekom ovoga parničnog postupka).

28. Primjenom pravila tereta o dokazivanju u ovome postupku tužiteljica trebala je dokazati da je trpjela štetu za nekorištenje osobnog vozila kojeg je suvlasnica zajedno sa tuženikom svakog u ½ dijela.

29. U ovome postupku je sporno da li je tuženik dužan tužiteljici naknaditi štetu za vremensko razdoblje od siječnja 2019. do prosinca 2021. godine u mjesečnom iznosu od 265,45 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

30. Kritički analizirajući provedene dokaze sud je utvrdio, a što je između stranaka i nesporno da tužiteljica nije koristila osobni automobil marke Mazda 3, reg. oznake KC-893-El, koji je suvlasništvo stranaka svakog u ½ dijela, u utuženom vremenskom razdoblju.

31. Odredom čl. 1120. ZOO-a propisano je da kad je netko tuđu stvar uporabio u svoju korist, vlasnik može zahtijevati, nezavisno od prava na naknadu štete, ili ako nje nema, da mu ovaj naknadi koristi koju je imao od uporabe.

32. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske s druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda održane 1. ožujka 2021. broj Su-IV-16/2021-5 koje glasi: „U odnosima između suvlasnika (vlasnika i posjednika), kada jedan suvlasnik onemogućiti drugog u korištenju (su)vlasništva stvari primjenjuju članci 164. i 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 – dalje: ZVDSP) te da je u parnici u kojoj je predmet spora zahtjev su(vlasnika) protiv posjednika koji koristi i posjeduje tuđu stvar (ili tuđi suvlasnički dio stvari), za isplatu naknade za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi, odnosno naknade za sve koristi koje je tuženik imao za vrijeme svojega posjedovanja, na temelju članka 164. i 165. ZVDSP, za odluku o tužbenom zahtjevu odlučno utvrditi pravni položaj posjednika, pritom nije nužno da se tužbenim (vlasničkim) zahtjevom istodobno traži i predaja te stvari u (su)posjed, ako je (su)vlasnik na odgovarajući način izrazio volju za posjedovanjem stvari. Poštenu posjednik u svakom slučaju postaje nepošten od trenutka kada je primio tužbu na predaju u posjed ili suposjed, ali se njegovo nepoštenje može dokazivati i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe ako ga je tužitelj na odgovarajući način pozvao na predaju stvari.“ Nakon postupanja po uputi ovog suda donijeti će novu i zakonitu odluku koju će obrazložiti u skladu s odredbom čl. 338. st. 4. ZPP, što će omogućiti ovome sudu da u slučaju ponovne žalbe odluči o zakonitosti te odluke.

33. U ovome postupku sud ne prihvaća iskaz svjedokinje Renate Anđić da nema nikakva saznanja vezano za korištenje predmetnog vozila, koja je njihova kćerka iz razloga što ova svjedokinja svoj je iskaz dala na način da se ne zamjeri ni jednom od roditelja.

34. U ponovnom postupku potrebno je utvrditi da li je tuženik pošten ili nepošteni posjednik u utuženom vremenskom razdoblju.

35. Utvrđeno je, a što je i nesporno da je tuženik tužiteljici priznao tužbeni zahtjev da je predmetno vozilo bračna imovina stranaka i to svakog u ½ dijela, a što je vidljivo iz pravomoćne presude Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P Ob-64/2021-6 od 22. listopada 2021. godine.

36. Prema tome tužiteljica i tuženi kao suvlasnici predmetnog automobila imaju pravo jednako isto posjedovati.

37. Utvrđeno je, a što je nesporno da se stranke nisu mogle dogovoriti o načinu korištenja osobnog vozila kako proizlazi iz njihovih iskaza.

38. Nadalje potrebno je utvrditi da li je tuženik tužiteljici onemogućavao da se ona koristi predmetnim vozilom.

39. Utvrđeno je, a što je nesporno da tužiteljica kada se iselila iz zajedničkog domaćinstva, a prije razvoda braka, otuđila vozilo koje joj je kako ona navodi bilo potrebno za odlazak i dolazak na posao, iako je bila svjesna činjenice da je isto potrebno i tuženiku koji isto nije mogao koristiti.

40. Ovaj sud smatra da se tužiteljica neosnovano poziva na činjenicu da je tuženik imao organizirani prijevoz na posao. Njegova je slobodna volja da li će ići na posao pješke, biciklom ili pak osobnim automobilom.

41. U ovome postupku tužiteljica nastoji uvjeriti sud da je od strane tuženika potpuno onemogućena u korištenju zajedničkog vozila na način da joj tuženik nije dopuštao da ga uzme u suposjed, da ga vozi ili povremeno koristi.

42. Kada se analiziraju iskazi stranaka, ovaj sud utvrđuje da je upravo tužiteljica bila prva koja je vozilo odvezla sa zajedničke adrese i uzela sa sobom dva ključa, a ta dva ključa su uzeta s namjerom da tuženika onemogući u suposjedovanju. Prema tome, životna i logična je reakcija tuženika da je dao izraditi treći ključ i na isti način, bez da je tužiteljicu obavijestio isto odvezao, na svoju adresu, sada u Domžalsku ulicu, u Koprivnici.

43. Sud nema razloga da ne vjeruje iskazu svjedoka Mirka Odžića, da je tuženiku vozilo bilo potrebno i za odlazak na gradilište gdje su stranke gradile kuću. Tužiteljica nije dokazala da bi tuženik sakrio zajedničko vozilo marke Mazda i da ona iz tog razloga ne bi mogla doći u suposjed tim više što svaka od stranaka u ovome postupku ima punomoćnike ka i u drugim postupcima koji se vode ili su se vodili kod ovoga suda.

44. Tužiteljica kao predlagateljica podnijela je prijedlog radi razvrgnuća suvlasničke zajednice zajedničkog vozila, a što je vidljivo iz podneska od 22. studenog 2022. (str.

12-13) radi moguće isplate te i radi moguće isplate s osnova naknade za nekorištenje vozila.

45. Nesporno je da nije podnijeta tužba od strane tužiteljice radi predaje u suposjed vozila već je tužiteljica podnijela tužbu 27. prosinca 2021. radi nakane štete zbog nekorištenja zajedničkog vozila.

46. Utvrđeno je da između stranaka poremećeni su odnosi, no međutim ovaj sud smatra da tuženik nije isključio iz suposjeda tužiteljicu i da je poštteni posjednik sve do primitka tužbe na predaju posjed ili u suposjed vozila.

47. Ovaj sud postupio je po odluci Županijskoga suda u Šibeniku posl. br. GŽ-421/2024-4 od 10. veljače 2026. godine te je utvrdio da je tuženik bio poštteni posjednik zajedničkog vozila marke Mazda i da tužiteljica nije dokazala da tuženik bi je isključio iz suposjeda, tim više što tuženik tijekom cijelog postupka navodi da tužiteljici nije bilo zabranjeno da koristi zajedničko vozilo.

48. S obzirom na utvrđene činjenice da tuženik nije bio nepoštteni posjednik, sud je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

49. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova (VPS: 9.556,04 EUR). O troškovima stranaka sud je odlučio temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te je tuženiku pripada trošak zastupan po pun. u skladu sa odvjetničkom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22-dalje Tarifa), i to za: sastav odgovora na tužbu (tbr. 8. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 01.06.2022. (tbr. 9. t. 2.) u iznosu od 100,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 20.09.2022. (tbr. 9. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 20.10.2022. (tbr. 9. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 17.05.2024. (tbr. 9. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 17.02.2026. (tbr. 9. t. 2.) u iznosu od 100,00 EUR, zastupanje na ročištu dana 24.04.2026. (tbr. 9. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, sveukupno 1.200,00 EUR, te sudska pristojba na odgovor tužbu u iznosu od 71,01 EUR, sveukupno 1.271,01 EUR, a koje troškove dužna je nadoknaditi tužiteljica.

50. Temeljem navedenog valjalo je presuditi kao u točki I. i II. izreke presude.

Koprivnica, 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Draga Parag

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvj. Sonja Dušić Poljak
2. Odvj. Branko Sewer

Broj zapisa: **9-30888-a6287**

Kontrolni broj: **025d3-1ba21-6173e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Draga Parag, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.